

Publicerad 2003-08-18

Vasst och roligt om könsroller - gästspel på Folkan

I torsdags kväll skulle den nordiskt sammansatta teatergruppen Subfrau (med säte i Helsingfors) gästspelat med sin föreställning *Svensexa för Dick* på Folkteaterns caféscen. Efter ett par dagars massivt publiktryck flyttades så föreställningen och sålde praktiskt taget ut hela Stora scenens salong med sin vassa och oehört roliga mix mellan krogshow och performance.

Sex kvinnliga skådespelare spelar lika många män i gänget kring den frånvarande Dick, vars flyttning, vars preferenser hos det motsatta könet, vars instundande svensxa, grundligt stöts och blöts av kompisarnas råa men hjärtliga jargong. Nog kan man som man både känna igen sig själv och en del andra typer som dagligen korsar ens spår.

Den crossdressingintresserade får med ens fullt upp med att skärskåda gruppens mångfacetterade och intrikata spelsätt. Visst är det manligt knuffande och buffande stereotyper som står på scenen, från långtradarchauffören Benny (Kristina Alstam) med slickat hår, mustasch och prilla under läppen, över macho-latinon Antonio (Lotten Roos) vars aristokratiska bombasmer oavbrutet bryter upp helheten, till den intellektuelle snobben Adam (Sonja Ahlfors).

Kroppsspråket avslöjar dem, viskar en kvinna bakom mig. Javisst. För att inte tala om aktörernas ljusa röster. Kanske också plötsligt en kinds mjuka form eller ett sätt att förflytta sig över scenen då och då reducerar det manliga kroppsuttrycket. Jag blir under föreställningens gång alltmer övertygad om att skådespelarna lyckats gestalta sina mansroller intill fullständiga trovärdighet om

María Pálsdóttir, Sonja Ahlfors, Lotten Roos, Kristina Alstam, Joanna Wingren och Ida Løken.

Foto: Jonte Ramsten

Scen: Folkteatern, Stora scenen

Pjäsa: *Svensexa för Dick* av Anders Larsson, framförd av Subfrau.

Regi: Jonte Ramsten

I rollerna: Sonja Ahlfors, Kristina Alstam, Maria Palsdottir, Joanna Wingren, Lotten Roos, Ida Løken

de så hade önskat. Men då hade de också missat själva poängen.

Den uppstår gång efter annan, i scen efter scen. I blyxtbelysta skärningspunkter mellan skådespelare och roll blottläggs könsrollernas konstruktion som bleka skelett med påhängda kläder och attityder. Normalitetens rigorösa gränsmarkering avslöjar sig som en spritt språngande naken kejsare fångad i Subfraus drastiskt framspelade skrattspegel. Jag hoppas att gruppen kommer tillbaka med fler föreställningar efter spelningarna i Malmö, Oslo och Vasa. Varför inte en vecka till i Göteborg?

Anders Thuresson

www.nu-nytid.nu